

نگاره معراج اواسط سده دهم هجری خلق شده و پیامبر را سوار بر براق نشان می‌دهد. آیدین آغداشلو می‌گوید: «نگارگری» معراج حضرت رسول از درخشان‌ترین نمونه‌های تاریخ نگارگری ایران است و بی‌شک، در میان بهترین نگارگری‌های قرن دهم هجری قمری ایران - که خود دوره‌ای منحصر به فرد در این هنر بی‌همانند است - قرار دارد.

تالار آینه

■ محمد غفاری (کمال الملک)

تالار آینه یک نقاشی رنگ روغن از کمال الملک، نقاش واقع‌گرای ایرانی است. کمال الملک برای ۵ سال روی این اثر هنری کار کرد و در این نقاشی ناصرالدین شاه در تالار حاضر است. منتقدان هنری می‌گویند کمال الملک در این اثر بر شکوه تالار آینه افزوده است.

درختان

■ سهراب سپهری

درخت‌ها و در کل نگاه سهراب به طبیعت علاوه بر شعرش، در نقاشی‌های او هم خاص و جاندارند. درخت‌هایی که او متأثر از نقاشی آب مرکب ژاپن شروع کرد و بعدتر با مطالعه نقاشی اروپایی روح خاصی به آن‌ها بخشید هنوز هم در حراج‌های هنری ایران و جهان مورد توجه قرار دارند.

اثری که ایران را به جهان شناساند

نگاهی به تابلوی **نفت** اثر ایران‌درودی

است. او سال‌ها بعد درباره‌ی این اثر گفت: «در همان روزهایی که به تازگی وارد چهارمین دهه زندگی‌ام شده بودم، تصمیم گرفتم امتیازهای مادی کار را زیر پا گذاشته و روی حق انتخاب اثر پافشاری کنم. اثری که من به عنوان خالق، ترجیح می‌دهم و فکر می‌کنم که بهترین اثری است که می‌تواند معرف سرزمینم، ثروتش، هنرش و «زن»ش باشد. حالا پس از این سال‌ها که به آن اثر نگاه می‌کنم، فکر می‌کنم یکی از مهم‌ترین و درعین حال منطقی‌ترین تصمیم‌های زندگی هنری‌ام را گرفتم.»

این حق البته بعدها به‌درد درودی خورد چراکه مسئولان این پروژه، تابلوی «طلای سرخ» را برای نمایش نهایی انتخاب کرده بودند؛ اما درودی با توجه به حق انتخاب اثر که در قرارداد قید کرده بود، تابلوی مورد انتخاب خود را به عنوان اثر نهایی معرفی کرد.

درودی همچنین در ذکر خاطرات چگونگی کشیدن این تابلو را در کتابش بیان کرده است. او می‌گوید همان شب پس از بازگشت از مهمانی، نخستین اتود ساخته شد؛ اما برای دریافت بهتر، چند روز به آبادان رفت و در بازگشت از سفر، به او اطلاع دادند که پرویز مقدسی، همسر ایران درودی که برای مأموریت کاری به بندرعباس رفته بود، به تهران بازمی‌گردد. وقتی درودی برای استقبال

«رستاخیر» بود. در همان دیدار سفارش انجام این کار را در ازای دریافت حق مولف با تیراژی بالغ بر ۳ میلیون نسخه به درودی واگذار و در همان شب در ضیافت شامی در هتل هیلتون این قرارداد امضا شد.

البته این گروه، وکیل ویژه حقوق مولف خود را به همراه آورده بودند. این وکیل آن شب هنگام امضای قرارداد تاکید کرده بود که طی یک ماه مهلت پایان رساندن اثر، باید عکس‌هایی از سوی عکاس آنها تهیه و به آمریکا فرستاده شود تا مجریان این برنامه مرحله به مرحله در جریان چگونگی پیشرفت کار قرار بگیرند؛ اما درودی گفته بود: «در این مهلت، بیش از ده اثر درباره نفت ایران خواهم ساخت تا از بین آنها بهترین را انتخاب کنم، بنابراین موردی ندارد که نماینده شما پیش از پایان مهلت، عکس‌هایی تهیه کند.»

وکیل نیز موضوع هزینه سفر مجدد و پیچیدگی مسائل حقوقی را پیش کشید اما درودی پاسخ داد که حق مولف و داشتن امتیاز از هزینه تیراژ حذف شود و او به فروش اثر اکتفا می‌کند.

او با اینکه حق مولف و داشتن درصدی از کل هزینه چاپ را واگذار کرد؛ اما تصمیمش برای حق انتخاب اثر را یکی از «مهم‌ترین» و «منطقی‌ترین» تصمیم‌های زندگی خود توصیف کرده

فاطمه کرامتی

■ خبرنگار

لازم نیست هنرمند باشی یا حتی علاقه‌مند به هنرهای تجسمی تا «ایران درودی» را (که همین سال گذشته رخت از این جهان بریست) به عنوان یکی از تاثیرگذارترین چهره‌های هنر معاصر بشناسید. نگاه او به زندگی، زیبایی و عشق به اندازه‌ای مخصوص خودش بود که طی ۸۵ سال زندگی‌اش هیچ‌کس نتوانست او را نادیده بگیرد؛ اما در این مطلب توجه شما را به تابلوی «نفت» جلب می‌کنیم؛ اثری که می‌توان آن را یکی از مهم‌ترین تابلوهای نقاشی ایران در دنیا قلمداد کرد و از شما می‌خواهیم با عمق بیش‌تری به این اثر نگاه کنید.

ماجرای خلق تابلوی نفت ایران از سوی ایران‌درودی به بیش از ۵۰ سال قبل برمی‌گردد. آن‌طور که خودش در کتاب «در فاصله دو نقطه...» نوشته در سال ۱۳۴۷ شرکت «آی.تی.تی.» که لوله‌کشی نفت آبادان به ماهشهر را انجام داد، گروهی را به ایران گسیل داشت تا هنرمندی را برای اجرای تابلویی از این لوله‌کشی‌ها انتخاب کنند. این گروه پس از دیدن آثاری از چند نفر از نقاشان، به سراغ آتلیه ایران درودی نیز رفتند. او آن روز در حال اتمام تابلوی